

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116211826
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116211826.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpený splnomocneným zástupcom: Mgr. Miroslav Vilím, advokát, so sídlom Michalská 9, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: K. T., L.. XX.XX.XXXX, J. B. XX, XXX XX J., zastúpená splnomocneným zástupcom: V4 JURISTIC group, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Furdekova 16, 851 04 Bratislava 5, o zaplatenie 14.605,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 11.907,65 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 15.084,65 EUR odo dňa 30.12.2015 do 05.01.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.984,65 EUR odo dňa 06.01.2016 do 11.02.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.834,65 EUR odo dňa 12.2.2016 do 04.03.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.752,65 EUR odo dňa 05.03.2016 do 05.04.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.605,65 EUR odo dňa 06.04.2016 do 05.05.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.523,65 EUR odo dňa 06.05.2016 do 02.06.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.440,65 EUR odo dňa 03.06.2016 do 04.07.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.340,65 EUR odo dňa 05.07.2016 do 6.9.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.257,65 EUR odo dňa 7.9.2016 do 21.11.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.174,65 eur odo dňa 22.11.2016 do 6.4.2017, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.074,65 eur odo dňa 7.4.2017 do 9.5.2017, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 13.991,65 eur odo dňa 10.5.2017 do 5.2.2018, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 13.907,65 eur odo dňa 6.2.2018 do 21.2.2019 a úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 11.907,65 eur odo dňa 22.2.2019 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške istiny 2267 EUR sa z a s t a v u j e .

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 37,74%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 05.05.2016, sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu vo výške 14.605,65 Eur, riadny úrok vo výške 283,09 Eur od 30.12.2015 do 05.04.2016, riadny úrok vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.605,65 Eur od 06.04.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 202,50 Eur od 30.12.2015 do 05.04.2016, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.605,65 Eur od 06.04.2016 do zaplatenia. Súd len poznamenáva vzhľadom na

prvý výrok, že žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby len formálne upravil výrok (presnou špecifikáciou príslušenstva pohľadávky) bez dopadu tejto úpravy na pôvodný žalobný návrh. Svoj žalobný nárok žalobca zdôvodnil Zmluvou o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX, uzatvorenej na cieľovú sumu 14.000,-Eur a žiadosťou o poskytnutie úveru, na základe ktorých medzi stranami sporu bola uzatvorená Úverová zmluva k účtu 30468501/7930 a žalobcom jej bol poskytnutý medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie v sume 14.000,-Eur pri úrokovej sadzbe 6,99 % p. a.. Žalovaná prevzala zmluvný záväzok splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami so splatnosťou vždy v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca, pričom, ak je pripísaná splátka na úverový účet najneskôr v 16-ty deň v príslušnom mesiaci, je zaplatená včas. Podľa Článku VII. predmetnej úverovej zmluvy má veriteľ právo požadovať okamžité splatenie celého úveru, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V takomto prípade sa platná úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 5 % ročne. Žalovaná bola písomnou výzvou upozornená, že poskytnutý úver nespláca. Pre pokračovanie takéhoto správania zo strany žalovanej, žalobca jej opätovne zaslal písomnú výzvu zo dňa 23.10.2015 na úhradu celého zostatku úveru. Po nerešpektovaní ani tejto písomnej výzvy, žalobca požiadal žalovanú dňa 29.12.2015 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 15.084,65 Eur. Súčasne od uvedeného termínu sa zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5 % ročne. Žalobcom uplatňovaná úroková sadzba, teda pozostávala z riadneho úroku vo výške 6,99 % ročne v súlade s §-om 497 Z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších právnych predpisov a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne v súlade s §-om 369 ods. 1 vyššie citovaného zákona. Po termíne o okamžité splatenie úveru došlo zo strany žalovanej k čiastočnej úhrade dlžnej sumy, a to v sume 100,-Eur dňa 05.01.2016, v sume 150,-Eur dňa 11.02.2016, v sume 82,-Eur dňa 04.03.2016 a v sume 147,-Eur dňa 05.04.2016. Tieto splátky boli prednostne započítané na úhradu istiny.

2. Žalobca na preukázanie tvrdených skutočností predložil súdu fotokópiu Úverovej zmluvy č. 30468501/7930 zo dňa 05.02.2013 v spojení jej príloh č. 1, 2 spolu s obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie účinnými od 01.01.2012, výzvu pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 23.10.2015, žiadosť o okamžité splatenie úveru z 29.12.2015 spolu s doručenkou o jej prijatí zo 07.01.2015 žalovanou, výpis z úverového účtu na meno žalovanej od 29.12.2015 do 22.04.2016.

3. Žalovaná doručila súdu písomné vyjadrenie k žalobe, žalobcom uplatnený nárok neuznala. Navrhla žalobu zamietnuť a určiť, že zmluvná podmienka uvedená v Článku VII. ods. 3 a ods. 4 úverovej zmluvy, uzatvorenej dňa 05.02.2013 medzi žalobcom a žalovanou a v §-e 12 ods. 2 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie spoločnosti Wüstenrot, stavebná sporiteľňa, a.s., účinných ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorej, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru, je ako neprijateľná, neplatná. Z odôvodnenia vyjadrenia žalovanej k žalobe vyplýva nasledovná argumentácia: Žalovaná je spotrebiteľom a podľa §-u 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa v celom rozsahu na ňu vzťahuje spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, Z. č. 129/2010 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) Z. č. 250/2007 Zbierky zákonov o ochrane spotrebiteľa a o zmene Zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Nároky žalovanej sú odôvodnené aj v súlade s cieľom Európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (najmä Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Je neprípustné, aby zmluvy o úvere a obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky, zdôraznili ustanovenie §-u 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv musí vždy platiť výklad v prospech spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvných podmienok a jeho dôsledky podľa Článku VI. ods. 1 smernice - musí súd vyhodnotiť, pričom musí prihliadať najmä na okolnosť, že podmienky predformuloval profesionál - žalobca, ktorý má povinnosť odbornej starostlivosti a tiež na okolnosť, že spotrebiteľka - žalovaná bola vo finančnej tiesni. Žalobca ako profesionál mal postupovať s odbornou starostlivosťou v súlade s dobrými mravmi podľa §-u 3 Občianskeho zákonníka a mal by na trhu ustáliť hranicu, pokiaľ ide o čestné podmienky a ich používanie v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi, spotrebiteľské práva žalovanej boli porušené najmä tým, že žalobca použil v zmluve neprijateľné zmluvné podmienky, a to:

v zmluve absentuje obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa §-u 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľskom úvere a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľskom úvere - má byť tak tento úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne sa jedná o obligatórnu náležitosť rozlíšenia jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky. V danom prípade bola uvedená len jedna suma splátky bez tohto rozlíšenia. V tomto smere poukázala žalovaná na rozhodovacia prax súdov k okamžitému splateniu celého zostatku úveru ako neprijateľnej podmienke s poukazom na Článok VII. predmetnej úverovej zmluvy, ktorým žalobca odôvodnil podaný návrh. Žalovaná uviedla, že žalobca v podanom návrhu žiadnym spôsobom nepreukázal, s ktorou splátkou, prípadne splátkami bola žalovaná v omeškani, či bola v omeškani so zaplatením dvoch splátok medziúveru alebo stavebného úveru, prípadne, či sa omeškala so zaplatením niektorej zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, teda žalobca nepreukázal opodstatnenosť v návrhu tvrdných skutočností týkajúce sa omeškania tak, aby bolo možné posúdiť, či došlo k naplneniu niektorého ustanovenia Článku VII. uzavretej zmluvy o úvere. Táto skutočnosť nie je zrejماً ani zo žalobcom podaného návrhu a priloženej tabuľky o zúčtovaní jednotlivých splátok vypracovanej dňa 29.04.2016, nakoľko táto je vyhotovená až počnúc dňom 30.12.2015 až do dňa 22.04.2016. Z tohto dôvodu žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, neunesenia dôkazného bremena, pretože žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal právny dôvod uplatneného návrhu, ako ani z čoho uplatnený návrh pozostáva. Žalovaná namietala aj použitú zákonnú sadzbu úrokov z omeškania s poukazom na spotrebiteľský vzťah, je potrebné ohľadom úrokov z omeškania vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka. K tvrdeniam žalobcu, že žalovaná úver nesplatila a bola na túto skutočnosť upozorňovaná písomnými výzvami, žalovaná uviedla, že potom, ako jej bola žalobcom doručená výzva pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 23.10.2015, telefonicky kontaktovala príslušnú pracovníčku žalobcu pani K., s ktorou sa v zmysle doručenej výzvy, v ktorej je uvedená možnosť navrhnuť spôsob úhrady nedoplatku dohodla, že nedoplatok v sume 240,19 Eur uhradí do konca roka 2015 a tento jej návrh bol akceptovaný pracovníčkou. Žalovaná so žalobcom aj po tomto čase viackrát aj elektronicky komunikovala a splácaniu úveru sa nevyhýbala. Skutočnosť, že žalovaná naďalej pokračovala v splácaní záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy, je zrejماً aj z predloženej tabuľky žalobcu o zúčtovaní jednotlivých splátok, v ktorej je uvedené, že žalovaná uhradila následne ďalšie splátky úveru. Žalovaná pokračovala aj naďalej v predpísanom splácaní úveru, ktoré platby žalobca v podanom návrhu už nezohľadnil, ide o splátku zo 04.05.2016 v sume 82,-Eur, z 01.06.2016 suma 83,-Eur, z 01.07.2016 suma 100,-Eur. Napriek týmto skutočnostiam žalobca pristúpil podaním doručeným dňa 07.01.2015 k žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.12.2015 a žiadal od žalovanej splatenie celého zostatku úveru vo výške 15.084,65 Eur z dôvodu nerešpektovania žalobcovej upomienky o nezaplatení splátok úveru a údajného nezájmu o vysporiadanie žalovanej záväzkov v súlade s úverovou zmluvou, ako aj v súlade s §-om 12 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie. Súčasne bola žalovaná upozornená na zvýšenie úrokovej sadzby pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Všetky tvrdenia žalobcu o opakovaných pokusoch vysporiadania pohľadávky dohodou, považuje žalovaná za zavádzajúce, nakoľko žalobca žalovanej pokusy neakceptoval a k zosplatneniu celého zostatku úveru pristúpil už podaním zo dňa 29.12.2015 cca 2 mesiace po upozornení na možnú okamžitú splatnosť celého úveru. Pokus o dohodu týkajúcej sa splácania celého zostatku úveru bol neúspešný, keďže žalobca žalovanej stanovil výšku mesačnej splátky v sume 512,-Eur, čo nie je v schopnostiach žalovanej platiť. Z uvedených dôvodov žalovaná považuje zmluvnú podmienku v Článku VII. ods. 3 a ods. 4 úverovej zmluvy a §-e 12 ods. 2a) Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., za neprijateľnú, a teda neplatnú. K tomu poukázala na § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve, sa považujú mimo iného aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. K tomu poukázal aj na Článok III. smernice a prílohy smernice, v ktorej v bode 1 písm. e) je stanovené, že nekalá podmienka uvedená v Článku III. smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu. K vyjadreniu predložila žalovaná e-mailovú komunikáciu medzi ňou a pracovníčkou žalobcu zo dňa 13.01.2016, ktorej obsahom bolo vyjadrenie k zosplatneniu úveru a z 15.02.2016 potvrdenia o zaplatení ďalších splátok úveru.

4. Z repliky žalobcu doručenej súdu dňa 20.09.2016 okrem podania žalobcu vo veci samej - späťvzatie žaloby v časti žalovanej istiny vo výške 265,-Eur z dôvodu zaplatenia tejto sumy po podaní žaloby žalovanou, vyplývajú aj ďalšie skutočnosti na základe písomnej požiadavky žalovanej na čerpanie finančných prostriedkov s pripojením dokladov preukazujúce účel ich použitia, boli tieto prevedené v

dvoch splátkach na účet žalobkyne dňa 11.02.2013 vo výške 11.200,-Eur a dňa 07.03.2013 v sume 2.800,-Eur, čo bolo žalovanej oznámené listom. Poskytnuté peňažné prostriedky, sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami v súlade s Článkom III. 3 bod 2 zmluvy. Je splátka splatná vždy prvý deň kalendárneho mesiaca a považuje sa za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet do 20-teho dňa v príslušnom mesiaci, pričom začiatok splácania bol určený na 01.03.2013, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 20.02.2013. Zo strany žalovanej došlo v priebehu roku 2015 k porušeniu zmluvných povinností, a to povinnosti splácať predmetný úver riadne a včas stanovenými mesačnými splátkami, pričom žalovaná aj napriek opakovaným upozorneniam vzniknutý nedoplatok na riadnych splátkach neuhradila. Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania s viac ako 3 splátkami a aj napriek možnosti uhradiť nedoplatok v dodatočne stanovenom termíne, žalovaný nedoplatok neuhradil. Žalovaná poukázala úhrady na svoj medziúverový účet až potom, čo prevzala od žalobcu okamžité splatenie úveru dňa 07.01.2016. Z týchto výpisov súčasne žalovaný aj poukázal na úhrady poskytnuté žalovanou do zosplatenia úveru. Poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Splátka medziúveru vo výške 147,-Eur bola v zmysle ustanovení zmluvy rozpočítaná a pozostávala z nasledovných častí:

V súlade s ustanovením Článku IV. bod 2 zmluvy - 0,47 % z cieľovej sumy bude použitých na sporenie, pričom prostriedky sú preúčtované na sporiaci účet pre účely vzniku nároku na riadny stavebný úver v súlade s ustanovením Článku III. bod 3 zmluvy - 0,58 % z cieľovej sumy bude použitých na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z toho vyplýva, že časť splátky žalovaného bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (medziúverový účet) a časť na sporenie za účelom dospenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet). Predmetnú zmluvu je potrebné posúdiť podľa právnej úpravy Obchodného zákonníka, nakoľko vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol z titulu poskytovania úveru ako absolútneho obchodu. Najmä s poukazom na § 261 ods. 6 písm. d) Z. č. 513/1991 Zbierky Obchodný zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej ako „ObZ“). Keďže zmluva o úvere ako absolútny obchod sa bez ohľadu na povahu účastníkov predmetného záväzkovo-právneho vzťahu výlučne spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka s poukazom aj na príslušnú judikatúru všeobecných súdov. Žalobca je bankou, ktorá na základe bankového povolenia vykonáva stavebné sporenie v zmysle Zákona č. 310/1992 Zbierky o stavebnom sporení v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len Zákon o stavebnom sporení). V zmysle §-u 2 ods. 1 písm. b) Zákona o stavebnom sporení je nevyhnutné pod pojmom „stavebné sporenie“ rozumieť aj poskytovanie stavebných úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov Fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v §-e 11 ods. 1, napr. nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, výstavba, prestavba, nadstavba, stavebné úpravy, modernizácia, rekonštrukcia atď.). V zmysle §-u 1 ods. 3 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase podpisovania úverovej zmluvy, sa tento zákon nevzťahuje na úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, alebo výstavba nehnuteľnosti. Je teda zrejmé, že žalobca v zmysle vydaného bankového povolenia je oprávnený poskytovať zásadne len účelovo viazané finančné prostriedky na tzv. stavebné účely a práve toto špecifikum má za následok nemožnosť aplikácie ustanovení o spotrebiteľských úveroch na vzťah medzi žalobcom a žalovaným v tomto konaní. T. j., ani ustanovení, na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom vyjadrení. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na Článok I. bod 3 zmluvy, kde je uvedené, že poskytnuté finančné prostriedky je možné použiť výhradne na stavebné účely - rekonštrukcia nehnuteľnosti. Ďalej poukázal na neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ktorú tvorili aj príloha č. 1, výška, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov a príloha č. 2 súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, v ktorých boli uvedené všetky náležitosti potrebné pre platnosť úverovej zmluvy. Zmluva o úvere č. XXXXXXXX/XXXX zo dňa 05.02.2013 nie je spotrebiteľským úverom a na tento zmluvný vzťah sa neaplikujú ustanovenia Z. č. 129/2010 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch. Žalobca teda postupoval v súlade so zákonom, má nárok na zaplatenie dlžnej istiny, zmluvného úroku, ako aj úroku z omeškania a trov konania. V zmysle Článku VII. ods. 8 zmluvy sa žalobca s dlžníkom dohodli, že všetky splátky úveru sa zaúčtujú podľa poradia, najskôr na úhradu poistného, na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, nákladov, poplatkov a úrokov, pričom platí, že najskôr sú uhradené najstaršie nedoplatky a potom na splatenie istiny úveru. K rozhodnutiam všeobecných súdov, ktoré žalovaný použil na svoju argumentáciu vo smere aplikácie Zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca poukázal, že všetky tieto rozhodnutia sa týkali strany sporu, ktorá poskytovala spotrebiteľské úvery, a nie Stavebnej sporiteľne, preto z tohto dôvodu nie je možné aplikovať právne závery v nich uvedené na túto právnu vec. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/67/2013, kde Najvyšší súd SR v celom rozsahu akceptoval tvrdenia žalobcu v obdobnej veci a priznal v celom rozsahu žalobcom

uplatňovaný nárok, pričom sa vysporiadal aj s postupom žalobcu ohľadom žiadosti o okamžité splatenie úveru a následne uplatňovaného riadneho úroku, ako aj úroku z omeškania. V obdobnej veci rozhodoval aj Krajský súd v Žiline sp. zn. 7Co/340/2011, pričom bola preskúmaná celá úverová zmluva a neboli v nej nájdené žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. K čiastočnej úhrade dlžnej sumy žalovaný poukázal na 3 platby zo dňa 05.05.2016 v sume 82,-Eur, z 02.06.2016 v sume 83,-Eur a zo 04.07.2016 v sume 100,-Eur.

5. Z vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu (z dupliky žalovaného) doručeného súdu dňa 21.10.2016, ktorým dopĺňa svoju právnu argumentáciu a súčasne nesúhlasí s aplikáciou Obchodného zákonníka na záväzkovo-právny vzťah založený medzi stranami sporu, ktoré v tomto prípade nemajú rovnaké postavenie a žalovaná ako slabšia zmluvná strana spotrebiteľ požíva ochranu Občianskeho zákonníka s poukazom na § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §-om 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, predovšetkým, že ak účastníkom právneho vzťahu je spotrebiteľ, vždy musí dôjsť k použitiu ustanovení Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, keď by mali byť použité normy obchodného práva. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/115/99, o ktoré opiera svoj právny názor žalobca, nie je možné použiť na daný prípad z dôvodu nerovného postavenia zmluvných strán. Napriek tomu, že je neisté, či sa jedná o spotrebiteľský úver s určitou, ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaná považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj Článok VII. ods. 1 úverovej zmluvy, podľa ktorej, ak klient je v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky medziúveru alebo stavebného úveru, má Stavebná sporiteľňa právo úročiť nedoplatok dodatočnou úrokovou sadzbou 25 % ročne s okamžitou splatnosťou, a to pre neprimeranú výšku tohto úroku. V tejto súvislosti poukázala na § 3a) ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zbierky zákonov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov, nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 %-nutálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť 3-násobok úrokov z omeškania podľa tohto Nariadenia vlády SR. Na základe bankovej úrokovej štatistiky je potrebné použiť RPMN za mesiac november roka 2015, ktorá bola vo výške 11,55 %. Z vyššie uvedeného je potrebné považovať úrok z omeškania určený v zmluve vo výške 25 % za neprijateľný. Žalovaná súčasne žiadala súd, aby súd určil za neprijateľnú, a teda neplatnú zmluvnú podmienku uvedenú aj v Článku VII. bod 1 úverovej zmluvy. K tomuto vyjadreniu žalovaný priložil úrokové miery úverov za obdobie rokov 2009 až 2016.

6. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 02.12.2016 zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a v časti žalovanej sumy vo výške 166,-Eur zobral žalobu späť.

7. Žalovaná zotrvala na svojich vyjadreniach k predmetnej žalobe, súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcu, aj pokiaľ ide o výšku tejto sumy, ktorá zodpovedala ďalším splátkam úveru po podaní žaloby. Zdôraznila, že nesúhlasí s právnym názorom žalobcu, že na právny vzťah vzniknutý medzi stranami sporu z úverovej zmluvy je treba aplikovať Obchodný zákonník. Zdôraznila, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka. Rovnako zotrvala na právnom názore, že tento úver je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský úver, pričom argumentovala Zákomom o stavebnom sporení, ustanovením §-u 7 ods. 7 v spojení s §-om 11 ods. 1 tohto zákona, kde je odkaz na číslo 2 pod čiarou ako poznámkou a týmto osobitným zákonom je Zákon o spotrebiteľských úveroch, t. zn., že sám zákonodarca počítá s tým alebo posudzuje stavebný úver ako úver, ktorý požíva ochranu v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy takéto ustanovenie v Zákone o stavebnom sporení chýbalo, avšak, ak zákonodarca v súčasnosti považuje stavebný úver, že je ho treba posudzovať podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, malo tomu byť aj v tom čase, keď sa úverová zmluva uzatvárala, čo bolo len nedôslednosťou zákonodarcu, ale súd má tieto zákony vykladať v súlade s európskou spotrebiteľskou ochranou a má teda dbať, aby bola ochrana spotrebiteľa daná, doplnili, že zosplatenie celého úveru v prípade, že dlžník nezaplatí stanovenú splátku alebo sa so stanovenou splátkou omešká v určitej dobe, považujú za sankciu voči dlžníkovi, za to, že neplní zmluvné podmienky, a teda neprijateľnú podmienku, ktorá významným spôsobom zasahuje do zmluvného vzťahu medzi zmluvnými stranami, ktorá je v značnom nepomere a nevyváženou podmienkou, aj napriek tvrdeniu žalobcu, že táto vychádza z Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti nemožno absolútne vychádzať z predmetného ustanovenia Obchodného zákonníka a takýto postup v tomto prípade, keď je účastníkom spotrebiteľ, nie je možný. Z prílohy č. 1 k zmluve o úvere žalobca určite a zrozumiteľne špecifikoval iba výšku mesačnej splátky medziúveru a počet jednotlivých splátok. Pokiaľ postupovali podľa prílohy č. 2 k úverovej zmluve a prepočítali jednotlivé mesačné splátky medziúveru, kde jedna splátka činí 81,20 Eur

za obdobie, od kedy si žalovaná uzatvorila úver až k 04.12.2015, kedy bol úver zosplatený žalobcom, vypočítali sumu zaplatenú žalovanou vo výške 3.306,60 Eur, pričom predpísaná splátka v zmysle prílohy č. 2 k úverovej zmluve činila za obdobie 34 mesiacov 2.760,80 Eur, teda žalovaná poskytla žalobcovi vyššiu sumu ako žalobca predpísal v pravidelných mesačných splátkach, ktoré mala žalovaná splácať. Aj z tohto dôvodu považujú žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný. Ak žalobca vychádzal z predpísanej mesačnej splátky medziúveru z Článku III. ods. 5 úverovej zmluvy, ide o odporúčanú mesačnú sumu vo výške 147,-Eur, nie je možné takto definovanú mesačnú splátku považovať za jednoznačne určite identifikovateľnú. Nie je vyjadrená ako záväzná splátka, keď aj z prílohy č. 2 vyplynula úplne iná splátka ako žalobca uvádza v zmluve. Teda aj ustanovenia o samotnej jednotlivéj mesačnej splátke sú neurčité, kedy žalovaná nevedela, akú mesačnú splátku v podstate poukazovať, aby nedochádzalo k porušeniu nejakých zmluvných povinností pri splácaní úveru. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo tvrdenie, že žalovaná nespĺnila podmienky na poskytnutie stavebného úveru, teda stavebný úver jej nebol pridelený. Preto žalobca dostatočne neodôvodnil právny dôvod, ktorá by odrážala tento úver poskytnutý žalovanej, pretože sa nejedná o stavebný úver. Podľa názoru žalovanej, v skutočnosti ide o nejaký komerčný spotrebiteľský bežný úver, čo zohľadňuje aj neprímerane vysoký úrok, zohľadňujúci úrokovú sadzbu na trhu, aká prevláda medzi bežnými spotrebiteľskými úvermi. To znamená, že tento poskytnutý úver treba minimálne od času, kedy žalovaná nespĺnila podmienky na poskytnutie stavebného úveru, posudzovať ako spotrebiteľský úver.

8. Žalobca k namietanému zmluvnému ustanoveniu úverovej zmluvy žalovaným a označenému ako neprijateľnej zmluvnej podmienke - týkajúcej sa zosplatenia úveru pri zedefinovaných zmluvných podmienkach uvádza, že v prípade žalovanej nejde len o dve nesplatené splátky, ale o obdobie takmer jedného celého roka, kedy žalovaná nezplatila žiadnu splátku, a to konkrétne od 17.06.2014 do 04.06.2015, kedy žalovaná neuhradila jednak čiastku medziúveru a jednak ani sporenie, nakoľko mala finančné problémy a kontaktovala žalobcu, bol jej umožnený odklad splátok na 4 mesiace, a to konkrétne od júla 2014 do decembra 2014 s dohodou, že od 01.01.2015 bude žalovaná splácať splátku vo výške 201,6 Eur mesačne a od 01.01.2016 nabehne opäť na splátku 147,-Eur mesačne. Teda žalobca vyšiel v ústrety žalovanej v čase, keď stratila zamestnanie, bolo jej umožnené splácať úver dohodu nerešpektovala a až po pol roku, teda až 04.06.2015 zaplatila prvú splátku. K námietke žalovanej, že nevedela, akú splátku má splácať, žalobca poukázal na list po požiadaní o zaplatenie medziúveru vo výške 14.000,-Eur, kde jej bolo vysvetlené, že mesačná splátka bude 147,-Eur, z čoho časť podľa úverovej zmluvy bude určená na splácanie medziúveru a druhá časť na sporenie. K tvrdeniu žalovanej, že v úverovej zmluve nie je vyčíslená istina, splátka istiny, podotkli, že medziúver nemá istinu, nakoľko sa vychádza z úverovej zmluvy a splácajú sa len úroky. Žalobca uviedol, že dlžníčka platila splátky medziúveru nepravidelne, vyššia suma bola poskytnutá akurát 22.06.2015 v sume 400,-Eur, táto však nezodpovedala splátkam na základe dohody.

9. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 40C/121/2016-143 zo dňa 02.02.2017 nasledovne:

- Žalobu v časti o uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 14.174,65 Eur s riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 15.084,68 Eur odo dňa 30.12.2015 do 05.01.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.984,65 Eur odo dňa 06.01.2016 do 11.02.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.834,65 Eur odo dňa 12.02.2016 do 04.03.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.752,65 Eur odo dňa 05.03.2016 do 05.04.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.605,65 Eur odo dňa 06.04.2016 do 05.05.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.523,65 Eur odo dňa 06.05.2016 do 02.06.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.440,65 Eur odo dňa 03.06.2016 do 04.07.2016, riadnym úrokom vo výške 6,99 % ročne zo sumy 14.340,65 Eur odo dňa 05.07.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.084,65 Eur odo dňa 30.12.2015 do 05.01.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.984,65 Eur odo dňa 06.01.2016 do 11.02.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.834,65 Eur odo dňa 12.02.2016 do 04.03.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.752,65 Eur odo dňa 05.03.2016 do 05.04.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.605,65 Eur odo dňa 06.04.2016 do 05.05.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.523,65 Eur odo dňa 06.05.2016 do 02.06.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.440,65 Eur odo dňa 03.06.2016 do 04.07.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.340,65 Eur odo dňa 05.07.2016 do 06.09.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.257,65 Eur odo dňa 07.09.2016 do 21.11.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.174,65 Eur odo dňa 22.11.2016 do zaplatenia, z a m i e t a .

- Konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške istiny 431,- Eur z a s t a v u j e .

- Žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

10. Podaním, doručeným súdu dňa 21.03.2017, sa žalobca v zákonnej lehote odvolal voči prvému a tretiemu výroku uvedenému rozsudku. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 9Co/167/2017-185 zo dňa 30.11.2017 odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že výzva na zosplatenie úveru je nezrozumiteľná a neurčitá. V danom prípade bolo zo zmluvy zrejmé, že splátka žalovanej je minimálne vo výške 140,- eur. Pokiaľ žalovaná vo vyjadrení poukazovala na „odporúčaciu“ výšku splátky, je zrejmé, že minimálna výška splátky bola určená v zmluve a jej bola daná možnosť úver splatiť rýchlejšie vyššími splátkami, čo hodnotí odvolací súd ako prospotrebitel'ské ustanovenie, keď je spotrebiteľovi umožnené splatiť úver skôr (prostredníctvom vyšších splátok, ktoré si sám navýši nad minimálnu, zmluvne dohodnutú hranicu), a to bez toho, že je za takýto postup sankcionovaný. Žalovaná teda vedela, v akej výške musí splácať splátku, a teda pokiaľ sama splátku v uvedenej výške neuhradila, musela si byť zároveň vedomá, že porušuje úverovú zmluvu. V samotnej zmluve (nie v obchodných podmienkach, či cenníku alebo iných dokumentoch) je priamo upravená povinnosť žalovanej splácať splátku, v minimálne stanovenej výške a takisto sú upravené aj lehoty pre splatnosť jednotlivých splátok. Skutočnosť, že sa žalovaná sama dostala do omeškania so zaplatením splátky/splátok, musela teda byť zrejmá aj jej. Žalobca mal právo v zmysle zmluvy (čl. VII. Ods. 3), ako aj relevantných ustanovení Obchodného zákonníka (§506) od zmluvy odstúpiť. Obchodný zákonník (ale ani Občiansky zákonník prednostne používaný v spotrebiteľských sporoch) neupravuje (neustanovuje zákonné podmienky), ako má výzva na mimoriadne zosplatenie úveru vyzeráť. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že z dôvodov uvádzaných súdom prvej inštancie nebolo možné vyhodnotiť predmetnú výzvu ako neurčitú a nezrozumiteľnú. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c/ CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Okresný súd po zrušení napadnutého rozsudku odvolacím súdom vykonal v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu ďalšie úkony spojené so zistením skutkového stavu v prejednávanej právnej veci.

12. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 14.05.2019, sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovanej. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu prejavil snahu o dohodnutie sa so žalovanou mimosúdnou cestou. Súd za týmto účelom odročil pojednávanie na deň 04.07.2019.

13. Podaním doručeným súdu dňa 14.02.2019 vzal žalobca svoju žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 2.267,- eur z dôvodu úhrad žalovanej po podaní žaloby a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil (výrok pod bodom III.). Túto sumu žalobca započítal na úhradu istiny vo výške 2.267,- eur.

14. Na pojednávaní, konanom dňa 04.07.2019, právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná sa nestotožňuje s uznesením Krajského súdu, ktorým súd zrušil a vrátil tunajšiemu súdu na rozhodnutie. Odvolací súd sa podľa jej názoru nesprávne vysporiadal so zosplatením úveru, ktorý bol poskytnutý žalobcom. Žalobca zdôvodňuje svoj postup § 12 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok, kde je uvedené, že Stavebná sporiteľňa môže vypovedať úverovú zmluvu, ak požadovali okamžité zosplatenie stavebného úveru, resp. medziúveru, a teda za podmienok uvedených v tomto ustanovení. Podľa názoru žalobkyne je teda zjavné, že k zosplateniu úveru je potrebné, aby došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu, čo podľa jej názoru žalobca nepreukázal. Čiže žalobca nedodrжал ustanovenia svojich obchodných podmienok, ktoré boli záväzné pre žalovaný zmluvný vzťah. Je teda otázne, či taký úkon, ktorý mal byť označený ako výpoveď, aj keď v podstate tohto ustanovenia sa skôr jednalo o odstúpenie od zmluvy, keďže došlo k porušeniu zmluvy. Je teda otázne, či žalobca mohol pristúpiť k tomu zosplateniu úveru, žalobca podľa názoru žalovanej nesplnil podmienky pre zosplatenie celej pohľadávky. V celom konaní, až doteraz nepreukázal, či právo, ktoré vyplýva z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vykonal v súlade so zákonom. Žalobca nevie uviesť koľkými, a konkrétne ktorými splátkami žalovaná meškala a žalovaná ešte tesne pred zosplatením časť uhradila, teda žalobca nepreukázal výšku dlžnej sumy a opodstatnenosť toho zosplatenia. Zmluva o stavebnom úvere, ktorú uzavrel

žalobca so žalovanou, obsahuje podľa žalovanej viaceru neprijateľných zmluvných podmienok. Jednou z nich je napríklad podmienka v článku 7 ods. 1. Tento úrok považuje žalovaná za neprimerane vysoký a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V neposlednom rade považuje žalovaná splátky, ktoré má podľa uvedenej zmluvy uhradiť, za nepomerne voči žalobcovi. V prípade, ak by súd dospel k názoru, že žalobca zosplatnil úver v súlade s ustanoveniami zmluvy a zákona, žalovaná poukazuje na žalobcom uplatňovaný zmluvný úrok, ktorý si žalobca uplatňuje aj po zosplatnení pohľadávky. Podľa názoru žalovanej, ak nastal právny stav, keď už spotrebiteľ nemal právo mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov. Uvedený právny názor zaujal Krajský súd v Žiline v rozsudku č. k. 9C/343/2016 a vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu, čiže z tohto vyplýva, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti. Je to v podobnej veci, vec sa týkala tiež zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá s niektorou z bánk, mala to inkasná spoločnosť a dospel súd k tomuto záveru. Právny zástupca žalovanej zároveň vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.267 eur.

15. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 04.07.2019 uviedol, že čo sa týka samotného právneho úkonu žalobcu, ktorý žiadal zaplatenie celej pohľadávky, poukazuje na obsah odvolania, ako aj na skutočnosť, že obsah právneho úkonu je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu, nielen podľa jeho označenia. Čo sa týka úrokov ako takých, poukazuje na to, že v žiadnom prípade nemôže byť uvažované o akejkoľvek úžere. Tvrdenie žalobkyne ohľadne úrokov, že v prípade, ak sa dostane do neoprávnenej držby peňažných prostriedkov, zbavuje ju to povinnosti platiť odplatu, považuje za nezmysel. Peňažné prostriedky je dlžník povinný vrátiť, a ak sa dostane do omeškania s ich vrátením, tak stále platí riadne úroky a sumu ďalej užíva. To, že ju užíva neoprávnene, resp. je v omeškaní s jej vrátením, predsa nemôže platiť úroky. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie, ktoré citoval žalobca aj vo svojom podaní, kde je rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a jednoznačné konštatovanie, že zaplatí úroky ako odplatu ceny za poskytnutie peňažných prostriedkov, podstatnou časťou úverovej zmluvy, absurdného obchodu a v prípade, ak neplní dohodnutý záväzok zo zmluvy, veriteľovi vzniká nárok na úroky z omeškania. Takže má za to, že veriteľ má jednoznačne nárok nielen na vrátenie istiny, s ktorou je žalovaná v omeškaní, ale aj na zaplatenie úrokov, ktoré bola povinná platiť za poskytnutie peňažných prostriedkov a takisto je povinná uhrádzať úroky. Čo sa týka prípadnej neprijateľnosti zmluvy, poukazuje na to, akým spôsobom je vyčíslený uplatnený v tomto konaní. Vyjadrenia žalovanej ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok považuje za špekuláciu a snahu zneužiť právne inštitúty, ktoré zákon na ochranu spotrebiteľa nejakým spôsobom upravuje. Poukazuje na to, že žalovaná skutočne niekoľko rokov neplnila pohľadávku veriteľa a určitým spôsobom odkladala splácanie dlhov. Poukazuje na to, že žalovaná mala kedykoľvek možnosť, akýmkoľvek splátkami uhradiť dlžnú sumu a tým aj znížiť aj výšku vyčísleného príslušenstva.

16. Z predložených skutkových tvrdení stranami sporu súdu v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

17. Na základe Úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 05.02.2013 v spojení s jej prílohami č. 1, 2 a Všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie s účinnosťou od 01.01.2012 ako neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, v súlade so žiadosťou žalovanej, žalobca poskytol ku Zmluve o stavebnom sporení č. 30468501 s cieľovou sumou 14.000,-Eur medziúver vo výške 14.000,-Eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % ročne pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru. Žalovaná sa zaviazala finančné prostriedky medziúveru použiť výhradne na niektorý z účelov uvedených v §-e 1 ods. 2 VOP, konkrétne na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Vyplatená časť medziúveru sa začína úročiť dňom vyplatenia, žalovaná sa zaviazala počas celej doby splácania medziúveru realizovať mesačne platbu vo výške 0,58 % z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Predpokladaná dĺžka trvania medziúveru je maximálne 103 mesiacov a končí pridelením stavebného úveru. Dátum pre stanovenie stavebného úveru bol stanovený na 01.10.2001, ktorý sa súčasne považoval za dátum konečnej splatnosti medziúveru. Splátka je splatná vždy v prvý deň príslušného mesiaca a je zaplatená včas, ak je pripísaná na účet klienta do 16-teho dňa príslušného mesiaca. Z výzvy pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že žalovaná bola požiadaná, aby najneskôr do termínu 15. novembra 2015 uhradila nedoplatok vo výške 240,19 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, poplatkom za upomienku a splátkou za november 2015 vo výške 83,16 Eur, t. j. spolu dlh vo výške 345,55 Eur a pokračovala v pravidelnom mesačnom splácaní riadnych splátok, prípadne navrhla spôsob

- úhradu nedoplatku. Súčasne bola upozornená, že v prípade nerešpektovania tejto výzvy v súlade s úverovou zmluvou, ako aj v súlade s §-om 12 ods. 2 VOP - je žalobca oprávnený žiadať o okamžité splatenie zostatku úveru v predpokladanej výške 15.084,44 Eur s následným zvýšením úrokovej sadzby pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Súčasne bola upozornená, že v súlade s úverovou zmluvou je podmienkou pridelenia stavebného úveru vytvorenie kapitálu tzv. nasporenej sumy. Zo žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.12.2015 s preukázaním doručenia tejto žiadosti žalovanej 07.01.2015 z dôvodu nerešpektovania upomienky o nezaplatení splátok úveru a nezáujmu o vysporiadanie záväzkov, žalobca požiadala dňom 29.12.2015 o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 15.084,65 Eur, pričom od uvedeného termínu, sa zvyšuje platná úroková sadzba pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Z predloženého výpisu z účtu od 29.12.2015 t. j. od zosplatenia úveru, v ktorom sú predovšetkým okrem vyčísleného zostatku v sume 15.084,65 Eur uvedené jednotlivé platby zaplatené žalovanou po zosplatení úveru. Z listu označeného ako Odklad splácania úveru zo dňa 08.07.2014 vyplýva, že žalobca na žiadosť žalovanej povolil odklad splácania medziúveru od 01.07.2014 do 31.12.2014 s povinnosťou uhradiť nedoplatok na splátkach za uvedené obdobie vo výške 648,80 Eur spolu so splátkami medziúveru, pričom na ďalšie obdobie od 01.01.2015 do 16.12.2015 je povinná splácať splátku medziúveru vo výške 201,06 Eur mesačne, následne od 01.01.2016 opätovne splátku vo výške 147,-Eur mesačne v zmysle podpísanej úverovej zmluvy. Z listu označeného ako Výzva pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 27.04.2015 zaplata nedoplatku v sume 324,80 Eur s príslušným úrokom z omeškania, poplatkom za upomienku a splátkou za máj 2015 vo výške 84,47 Eur, teda spolu zaplatiť sumu 434,72 Eur. Následne pokračovať v pravidelnom mesačnom splácaní riadnych splátok, prípadne navrhnúť spôsob úhrady nedoplatku. Z prehľadu úrokových mier úverov k 11-temu mesiaci 2015, sa úrokové sadzby pohybovali pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 12,55 % a nad 5 rokov vo výške 11,31 %.

18. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie predovšetkým z listinných dôkazov predložených žalobcom tak, ako ich súd vyššie oboznámil a na zistený skutkový stav veci aplikoval nasledovné právne predpisy:

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Ako vyplýva z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

30. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa ust. 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

32. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

33. Súd o návrhu na čiastočné späťvzatie žaloby rozhodol samostatným výrokom, keď po zaplatení splátok úveru v celkovej výške istiny 2.267,- eur, so súhlasom žalovanej so späťvzatím žaloby v tejto časti, konanie v tejto časti zastavil podľa §-u145 ods. 2 CSP (výrok pod bodom III.).

34. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

35. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že za základe Úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 05.02.2013 v spojení s jej prílohami č. 1, 2 a Všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie s účinnosťou od 01.01.2012 ako neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, v súlade so žiadosťou žalovanej, žalobca poskytol ku Zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXXXX s cieľovou sumou 14.000,-Eur medziúver vo výške 14.000,-Eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % ročne pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru.

36. Z výzvy pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že žalovaná bola požiadaná, aby najneskôr do termínu 15. novembra 2015 uhradila nedoplatok vo výške 240,19 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, poplatkom za upomienku a splátkou za november 2015 vo výške 83,16 Eur, t. j. spolu dlh vo výške 345,55 Eur a pokračovala v pravidelnom mesačnom splácaní riadnych splátok, prípadne navrhla spôsob - úhradu nedoplatku. Súčasne bola upozornená, že v prípade nerešpektovania tejto výzvy v súlade s úverovou zmluvou, ako aj v súlade s §-om 12 ods. 2 VOP - je žalobca oprávnený žiadať o okamžité splatenie zostatku úveru v predpokladanej výške 15.084,44 Eur s následným zvýšením úrokovej sadzby pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu.

37. Zo žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.12.2015 s preukázaním doručenia tejto žiadosti žalovanej 07.01.2015 z dôvodu nerešpektovania upomienky o nezaplatení splátok úveru a nezájmu o vysporiadanie záväzkov, žalobca požiadal dňom 29.12.2015 o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 15.084,65 Eur, pričom od uvedeného termínu, sa zvyšuje platná úroková sadzba pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu.

38. Je nepochybné, že podľa Článku VII ods. 3, 4 zmluvy o úvere - má žalobca právo žiadať o okamžité splatenie úveru, ak klient nezaplatí niektorú zo splátok podľa Článku III (splátky medziúveru) na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V odseku 4 sú konkretizované prípady oprávnenia žalobcu požadovať okamžité splatenie úveru, pričom s prepojením na žalobcom uplatnené právo o zaplatenie celej pohľadávky (a jeho zdôvodnenie vo výzve pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru) je odkaz pod písm. a) na § 12 ods. 2 VOP (okamžitá výpoveď stavebného úveru a medziúveru stavebnou sporiteľňou) možnosť žalobcu vypovedať úverovú zmluvu a požadovať okamžité splatenie medziúveru, ak poberateľ medziúveru v určených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace podľa Obchodného zákonníka. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžník podstatne porušil zmluvu, žalobca ku dňu 29.12.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal žalovanú o vrátenie celého zostatku úveru. Na základe vyššie uvedeného žalobcovi prislúcha právo na náhradu dlžnej istiny, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

39. Ako je už vyššie spomenuté, je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

40. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

41. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

42. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky, použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

43. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Pradesa spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

44. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

45. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Š. a kol., Obchodný zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

46. Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

47. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998 dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

48. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

49. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 29.12.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 30.12.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

50. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré

sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

51. Túto skutočnosť potvrdil aj Krajský súd svojím rozhodnutím, č. k. 23Co/143/2016 - 75 zo dňa 20.09.2017, kde v bode 4 uviedol, že: „súd prvej inštancie správne rozhodol pokiaľ priznal žalobcovi len úrok z úveru do zosplatnenia úveru. Aj odvolací súd je toho názoru, že úrok z úveru patrí len do zosplatnenia úveru (4 Obo 143/98)“.

52. Krajský súd v Prešove vo veci 18Co/109/2011 konštatoval, že cit. „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka,, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprímeraná (napr. neprímeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná(napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

53. Poplatok vyššie uvedeného charakteru, ktorý vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti iba záujmom dodávateľa, je aj napr. poplatok za individuálne riešenie omeškaných splátok, ktorého obsah vôbec nie je zřejmý, pričom sa javí iba ako ďalšia sankcia za omeškanie.

54. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

55. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav, založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a 3a nar.vl. č. 87/1995 Z.z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. /viď i rozsudok KS TN 6Co587/2015 z 28.9. 2015/.

56. Na základe vyššie uvedeného zmluvný úrok, ktorý uplatnil žalobca zo žalovanej istiny vo výške 6,99 % od 30.12.2015,t.j. po zosplatnení, súd zamietol (výrok pod bodom II.). Žalobca v zmysle zmluvných

dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

57. K žalovanej označenej zmluvnej podmienke v Článku VII. ods. 1 úverovej zmluvy - omeškание ktorejkoľvek splátky medziúveru alebo stavebného úveru úročiť nedoplatok dodatočnou úrokovou sadzbou vo výške 25 % s okamžitou splatnosťou ako neprijateľnej podmienke, súd uvádza, že pokiaľ žalobca neuplatnil nárok v spojení s označeným zmluvným dojednaním, teda nie je pre súd dôležitá a rozhodujúca pre posúdenie uplatneného nároku, preto sa súd takouto zmluvnou podmienkou nebude ani zaoberať. V rozhodovacej činnosti súdu musí prevážiť hľadisko racionálnej hospodárnosti, keďže s určitosťou nemožno vylúčiť, že zmluva vo svojom obsahu môže obsahovať rad ďalších neprijateľných podmienok, ktoré pre uplatnený nárok nemusia mať žiadny dosah, preto ich súd jednoducho neskúma. V tomto ohľade súd poukazuje na konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach § 301- § 306 CSP - skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. iných zmluvných dokumentoch s ňou súvisiacich, ktoré konanie je spojené so splnením iných procesných podmienok ako predmetné konanie.

58. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

60. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 37,74%. Žalobca sa domáhal celkovo zaplataenia sumy 20.901,43 eur (istina 14.605,65 eur + riadne úroky: 283,09 eur +3387,26 eur +úroky z omeškania: 202,50 eur + 2422,93eur), avšak bol úspešný len v časti o zaplataenie sumy 14.394,81 eur (istina: 11.907,65 eur + úroky z omeškania: 2487,16 eur), čo v pomere k uplatnenej istine percentuálne predstavuje 68,87 %. Zavinenie na zastavení konania v časti o zaplataenie sumy 431,- eur v pôvodnom rozsudku a sumy 2.267,- eur v tomto rozsudku súd pripočítal žalovanej, nakoľko k zastaveniu konania v týchto častiach došlo na základe úhrad vykonaných žalovanou po podaní žaloby. Úspech žalovanej v pomere k uplatnenej sume percentuálne predstavuje 31,13 %. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 37,74 % (68,87%-31,13%) O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ust. § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.